

Tullihallitus
Verotusosasto

Uuden ajoneuvon verotusarvo

Ohje 260/340/08 koskee uuden ajoneuvon verotusarvon määrittämistä yleiseen vähittäismyyntiarvoon perustuvassa verotuksessa.

Ohje tulee voimaan 1.4.2009. Ohjetta sovelletaan verotuksessa, jos veropäivä on lain voimaantulon jälkeen tai myöhemmin. Ohje perustuu autoverolain muuttamiseksi annettuun lakiin, joka tulee voimaan Valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohdantana (HE 192/2008 – EV 185/2008).

Ohje kumoo aikaisemmin annetut ohjeet verotusarvosta ja varustelusta nrot 20/340/03, 79/340/03, 23/340/04, 75/340/04, 117/340/04 ja 248/340/06.

1 UUDEN AJONEUVON VEROTUSARVO

1.1 Yleinen vähittäismyyntiarvo (11 § HE 192/2008 ja 11 b §)

Ajoneuvon verotusarvo on sen yleinen verollinen vähittäismyyntiarvo.

Ajoneuvon yleisellä vähittäismyyntiarvolla tarkoitetaan hintaa, joka

- yhdestä
- samanlaisesta ajoneuvosta olisi
- yleisesti saatavissa
- myytäessä se
- verollisena
- Suomen markkinoilla
- kuluttajan asemassa olevalle ostajalle.

Jos yleisiin myyntihintoihin perustuvaa arvoa ei ole käytettävissä, yleinen vähittäismyyntiarvo määritetään siitä hinnasta, jolla samanlaisia ajoneuvoja yleisesti ilmoitetaan myytäväksi, vähennettynä tavanomaisia alennuksia vastaavalla erällä.

Ajoneuvon yleinen vähittäismyyntiarvo sisältää kaikki ajoneuvon hintaan sisältyvät verot. Siihen kuuluu siten ajoneuvosta kannettavien autoveron ja arvonlisäveron määrät kokonaisuudessaan.

Ajoneuvon yleiseen vähittäismyyntiarvoon katsotaan kuuluvan kaikki se, minkä ajoneuvon ostaja välittömästi tai välillisesti luovuttaa vastikkeeksi ajoneuvosta myyjälle tai kolmannelle osapuolelle. Arvoon luettavan erän nimityksellä, maksun ajankohdalla tai muulla vastaavalla seikalla ei ole vaikutusta siihen, onko erä sisällytettävä vähittäismyyntiarvoon.

1.2 Arvonmääräytymispäivä

Yleisellä vähittäismyyntiarvolla tarkoitetaan ajoneuvon hintaa sinä ajankohtana, jona ajoneuvo ilmoitetaan tai olisi pitänyt ilmoittaa verotettavaksi. Tällä tarkoitetaan autoverolain mukaista veropäivää eli sitä päivää, jona ajoneuvo merkitään tai olisi pitänyt merkitä ajoneuvoliikennerekisteriin.

Verotusarvo vahvistetaan kuitenkin edellä mainitusta poiketen uuden ajoneuvon tilaus- ja kauppasopimuspäivänä voimassa olevan hinnan mukaan, jos ajoneuvon tilaus- ja kauppasopimus on tehty ennen edellä mainittua veropäivää.

Esittelykäytössä olleen ajoneuvon arvonmääräytymispäivä on se päivä, jolloin ajoneuvon esittelykäyttö siirtoluvalla on alkanut.

1.3 Tavanomaisia alennuksia vastaava erä

Ajoneuvon pyyntihinnasta vähennettävä tavanomaisia alennuksia vastaava erä vastaa ajoneuvokaupassa eri perusteilla myönnettävien alennusten määrää. Uusien ajoneuvojen vähittäismyyntikaupassa tapahtuneen hinnoittelu- ja kaupintatavan muutoksen johdosta tällä ohjeella muutetaan verotuksessa sovellettavaa tavanomaisia alennuksia vastaavan vähennyksen määrää ja laskentaa.

Uuden ajoneuvon autoverotuksessa vähennetään lain voimaantulosta alkaen tavanomaisia alennuksia vastaavana eränä 5,5 prosenttia ja 250 euroa, kuitenkin enintään 20 prosenttia.

Vähennys lasketaan lain voimaantulosta alkaen uuden ajoneuvon arvonlisäverollisesta, mutta *autoverottomasta* pyyntihinnasta. Vähennystä ei kuitenkaan lasketa, jos ajoneuvoja ilmoitetaan myytäväksi hinnastossa, jonka hinnoista ei myönnetä mitään alennuksia (ns. nettohinnasto).

1.4 Tavanomaiset rahoitus- ja toimituskulut

Tavanomaisia rahoituskuluja ja ajoneuvon asiakkaalle toimittamisesta aiheutuvia tavanomaisia enintään 600 euron suuruisia kustannuksia ei lueta ajoneuvon verotusarvoon. Tätä toimituskulua ei kuitenkaan pidetä verotuksen lähtökohtana, vaan verotusarvoon kuulumattomalta toimituskululta edellytetään, että se on ajoneuvon toimittamisesta asiakkaalta peritty tosiasiallinen kustannus.

Esimerkkejä toimituskuluista	Esim. kuluista, jotka eivät toimituskuluja
ajoneuvon kuljetus	jälleenmyyjän katteet
ajoneuvon kuljetusteknisistä syistä tapahtuva jälleenkokoaminen	hallinnolliset kulut
vahanpoisto	varusteet ja tarvikkeet
pesu	ns. kenttävuokra
rekisteröinti	tavaramaksu ajoneuvosta
nesteiden vaihto	
tankkaus, noin 20 litraa	

1.5 Hinnastoa koskevat vaatimukset

Verotuksessa sovelletaan yleisiä suomalaisia hintoja ja hinnastoja. Niiden on täytettävä seuraavat edellytykset, jotta niitä voidaan soveltaa verotuksessa:

1. Yleinen hinnasto. Hinnaston on oltava yleinen siten, että sitä ei ole rajattu koskemaan vain tiettyä tai tietynlaista ostajaryhmää. Hinnasto on yleinen vain, jos sen mukaan myytäviä ajoneuvoja ei ole myöskään rajattu tiettyyn kappalemäärään.
2. Voimassaoleva hinnasto. Hinnaston on oltava voimassa verotusarvon määräytymisajankohtana. Hinnastosta on ilmentävä sen voimaantulopäivä. Hinnanlaskutilanteessa hinnaston on oltava voimassa vähintään yhden kuukauden ajan.
3. Julkinen hinnasto. Hinnaston on oltava julkinen ja nähtävillä pääasiallisilla markkinointikanavilla ja markkinointipaikoilla. Hinnaston on oltava julkisesti esillä vähintään ajoneuvoja myyvässä liikkeessä.
4. Todellinen hinnasto. Hinnaston mukaisen ajoneuvon on oltava tosiasiaassa ostettavissa hinnaston mukaisella hinnalla ilman mitään lisävarustelua.
5. Yhteystiedot. Hinnastosta on ilmentävä maahantuojaan tai myyjän yhteystiedot (nimi, osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite).

Myyntihintoja sisältävä nettohinnasto

Niin sanotulla nettohinnastolla tarkoitetaan hinnastoa, jonka hinnoista ei myönnetä mitään alennuksia kuluttajan asemassa olevalle ostajalle. Verotuksessa voidaan soveltaa nettohinnastoa, jos se täyttää edellä mainitut hinnastoja koskevat vaatimukset. Tällöin otetaan kuitenkin huomioon se, että hinnaston hinnat ovat myyntihintoja, joista ei vähennetä tavanomaisia alennuksia vastaavaa erää. Hinnastosta on näytävä selkeästi, jos kyseessä on tällainen myyntihintoja sisältävä nettohinnasto.

Ennakkohinnasto

Ennakkohinnastolla tarkoitetaan hinnastoa, joka laaditaan ennen ajoneuvon lanseerausta ja varsinaisen myynnin aloittamista. Verotuksessa voidaan soveltaa ennakkohinnaston mukaista hintaa, jos se täyttää edellä esitetyt hinnastoa koskevat vaatimukset.

Business-hinnasto

Business-hinnastolla tarkoitetaan hinnastoa, joka on suunnattu erityisesti työ-, työsuhde- ja yritysajoneuvoja hankkiville asiakkaille. Hinnastoa voidaan soveltaa verotuksessa, jos se täyttää edellä esitetyt hinnastoa koskevat vaatimukset. Business-hinnaston mukaisen ajoneuvon on siten oltava myös kuluttajan asemassa olevan yksityishenkilön ostettavissa samalla hinnalla. Business-hinnastoa ei voida soveltaa verotuksessa, jos sen mukaisia ajoneuvoja myydään vain tietyllä tavalla rajatulle ostajaryhmälle. Jos business-hinnaston hinnoista ei käytännössä anneta alennusta, ei verotuksessakaan voida vähentää tavanomaisia alennuksia vastaavaa erää.

Taksihinnasto

Taksihinnastolla tarkoitetaan hinnastoa, jonka mukaisista hinnoista on vähennetty taksiautoille myönnettävä veronalennus. Taksihinnasto on jo nimensä perusteella rajattu tietynlaisille ostajille eikä sitä voida sen takia soveltaa verotuksessa.

Esittelyajoneuvot

Esittelyajoneuvolla tarkoitetaan autoverolain 35 b §:n (HE 192/2008) mukaisesti myyntiesittelyyn ja -koeajoon käytettyä ajoneuvoa. Uutena maahantuodun esittelyajoneuvon verotusarvo määritetään tässä ohjeessa kerrotulla tavalla kuten uuden ajoneuvon verotusarvo. Arvoa määritettäessä ei oteta huomioon esittelykäytön aiheuttamaa kulumista, ikääntymistä ja ajosuoritetta.

Lehdistö-, testi- ja koulutusajoneuvot

Lehdistön koeajoneuvoksi taikka testi- tai koulutusajoneuvoksi tarkoitettu ajoneuvo voidaan verottaa ennen virallisen hinnaston julkaisemista tai lopullisen hinnan määrittymistä. Tällöin maahantuojalla ilmoitetaan verotuksen toimittavalle tullitoimipaikalle ajoneuvon odotettavissa olevan hinnastohinnan, jonka perusteella ajoneuvon verotusarvo määritetään. Ajoneuvolle ei vahvisteta tässä vaiheessa omaa kaupallista nimikettä eikä veroilmoitusta voida antaa sähköisesti. Menettelyä voidaan soveltaa myös silloin, kun ajoneuvoa esitellään poliisille tai muulle viranomaiselle. Menettely ei koske myyntitarkoituksessa asiakkaille esiteltäviä tai heidän koeajettavakseen tarjottavia ajoneuvoja.

Ajoneuvomallille on haettava kaupallinen nimike ennen myynnin aloittamista. Jos edellä mainitulla tavalla ilmoitettu hinta poikkeaa siitä hinnastohinnasta, jonka perusteella vahvistetaan ajoneuvomallin kaupallisen nimikkeen ensimmäinen verotusarvo, verovelvollisen on tehtävä Tullille oikaisupyyntö nimikkeen vahvistamisen jälkeen. Oikaisupyyntö on tehtävä veron määräämistä seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä. Jos oikaisua ei haeta määräajassa, määräämättä jäänyt vero maksuunpannaan viranomaisaloitteisesti ja autoveroa voidaan korottaa autoverolain 58 §:ssä säädetyllä tavalla.

1.6 Hinnaston voimassaoloaika

Hinnastoa voidaan soveltaa verotuksessa, jos se on voimassa vähintään kuukauden. Jos hinnanlasku on voimassa alle kuukauden, verotuksessa sovelletaan hinnanmuutosta edeltävän hinnaston hintaa. Alle kuukauden voimassa olevaa alennettua hintaa voi-

daan kuitenkin soveltaa silloin, kun ajoneuvomallin myynti päättyy kyseisen hinnalaskun jälkeen.

Jos ajoneuvon hintaa korotetaan, verotuksessa sovelletaan kuitenkin kyseistä korotettua hintaa riippumatta korotetun hinnan voimassaoloajasta.

1.7 Hinnastojen toimittaminen Tullille

Ajoneuvojen hinnastot on toimitettava Tullille heti hinnaston muuttamisen jälkeen. Hinnastot toimitetaan sähköisesti taulukkomuodossa (Excel tai vastaava) osoitteeseen th.marvo@tulli.fi sekä postitse paperikopioina osoitteeseen Tullihallitus, Tuonti- ja autoverotusyksikkö, Markkina-arvoryhmä, Kasarmikatu 23 A, 13100 HÄMEENLINNA.

Vaihtoehtoisesti voimassa olevat ja niitä edeltäneet hinnastot sekä lisävarustehinnastot voidaan pitää Tullin saatavilla teknisen käyttöyhteyden avulla Tullihallituksen määräämällä tavalla vähintään kuuden (6) vuoden ajan. Esimerkiksi Autotietokantaa käyttävien maahantuojien ei tarvitse toimittaa hinnastoja Tullille, jos ne ovat asianmukaisesti saatavilla Autotietokannasta. Jos hinnastot eivät ole saatavilla Autotietokannassa, ne on toimitettava Tullille postitse tai sähköpostitse.

2 UUDEN AJONEUVON VARUSTEET JA TARVIKKEET

2.1 Jaottelu verotusarvoon luettaviin varusteisiin ja autoverottomiin tarvikkeisiin

Ajoneuvon yleiseen vähittäismyyntiarvoon katsotaan kuuluvan kaikki varusteet, jotka siinä ovat sinä ajankohtana, jolloin ajoneuvo rekisteröidään. Verotusarvoon ei sen sijaan lueta ajoneuvon mukana myytyjä tarvikkeita, jotka on asennettu muualla kuin tehtaalla.

Varuste on pitkälti kiinteä osa ajoneuvoa, kun taas tarvike on pikemminkin itsenäinen, ajoneuvosta irrallinen tuote. Tarvikkeet ovat yleensä myös muiden kuin kyseisen autovalmistajan tarjoamia tuotteita, eivätkä ne ole vain nimenomaiseen malliin soveltuvia. Tarvikkeita myydään yleisesti myös muissa kuin autoliikkeissä, ja ne ovat yleisesti siirrettävissä toiseen ajoneuvoon alkuperäisen ajoneuvon arvoon vaikuttamatta. Tarvikkeet myydään usein ostajalle erillisellä kaupalla.

Ennen ajoneuvon rekisteröintiä tapahtuvan varustelun arvo on sisällytettävä verotusarvoon riippumatta varustelupaikasta ja siitä, kenen omistuksessa ajoneuvo on tai kenen tilauksesta ja lukuun se tehdään. Siten esimerkiksi jälleenmyyjän ajoneuvon asentamien varusteiden arvon on sisällytettävä verotusarvoon, jos varusteet on asennettu ennen kuin ajoneuvo rekisteröidään. Varuste kuuluu ajoneuvon verotusarvoon silloinkin, kun varuste myydään ennen ajoneuvon rekisteröintiä ajoneuvon myynnin yhteydessä erillisellä laskulla tai sopimuksella.

Ajoneuvon verotusarvoon kuuluvat kaikki ajoneuvon vakiovarusteet ja tehtaalla asennetut varusteet, sekä ne lisävarusteet, joiden asentaminen ajoneuvoon edellyttää asentajaltaan erityistä asiantuntemusta, koulutusta ja välineistöä. Siten jaottelu varusteisiin ja tarvikkeisiin voi tulla kysymykseen vain jälkiasennettujen varusteiden ja tarvikkeiden osalta.

Rajanvedossa verotusarvoon kuuluvien varusteiden ja verotusarvoon kuulumattomien tarvikkeiden välillä tulee kiinnittää huomiota mm. tavaran luonteelle, käyttötarkoitukselle ja sen merkitykselle ajoneuvon käypään arvoon. Esimerkiksi tarvikkeiksi voidaan katsoa sellaisia laitteita, jotka liittyvät ajoneuvon huolto-, tavarankuljetus- ja muuhun työkäyttöön. Näitä laitteita ja tarvikkeita käytetään esim. kuormatilan ja kuorman suojaamiseen, kuorman kiinnittämiseen ja käsittelyyn sekä ajoneuvon ulkoiseen suojaamiseen.

Verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva vastaa siitä, että ajoneuvon tiedot ilmoitetaan oikein verotusta varten. Jos jälleenmyyjä asentaa ajoneuvon verollisia varusteita ennen sen rekisteröintiä, verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva vastaa siitä, että asennettujen varusteiden arvo ilmoitetaan veroilmoituksen B-osassa (ks. jälj. kohta 3.3).

2.2 Jälkiasentaminen

Jälkiasentamisella tarkoitetaan kaupanteon yhteydessä tai sen jälkeen ostajan valinnan perusteella ajoneuvon sen valmistamisen jälkeen tehtävää lisäasennusta. Kaikki muualla kuin tehtaalla tehtävä asennus katsotaan jälkiasentamiseksi riippumatta siitä, tehdäänkö se ennen ajoneuvon luovuttamista loppukäyttäjälle vai sen jälkeen. Verotusarvoon sisällytetään kaikki ennen rekisteröintiä ajoneuvon asennetut *varusteet* riippumatta siitä, missä ne on asennettu. Samoin verotusarvoon sisällytetään varustelu, joiden asennuksesta on sovittu myyjän kanssa kaupanteon yhteydessä.

Verotusarvon pohjana käytettävän hinnan on oltava julkisessa ja yleisesti saatavilla olevassa hinnastossa. Jälkiasennettujen *tarvikkeiden* arvoa ei sisällytetä verotusarvoon, jos ajoneuvo on ilmoitettu myytäväksi hinnastossa ilman kyseisiä tarvikkeita. Ajoneuvon täytyy olla myös tosiasiallisesti ostettavissa hinnaston mukaisella hinnalla ilman tarvikkeita.

Verotusarvoon sisällytetään myös kaikki sellaiset tarvikkeet, jotka sisältyvät hinnaston mukaiseen hintaan ja joita ilman ajoneuvoa ei voi ostaa. Tällaisten tarvikkeiden arvoa ei vähennetä ajoneuvon hinnaston mukaisesta hinnasta, vaikka ne olisivat jälkiasennettuja.

2.3 Varustepaketit

Uuden ajoneuvon verotusarvoon luetaan koko varustepaketin arvo, vaikka se sisältäisikin jälkiasennettuja tarvikkeita. Varustepakettiin sisältyvien tarvikkeiden arvoja ei siten voida vähentää hinnaston mukaisesta varustepaketin hinnasta.

2.4 Esimerkkejä varusteista ja tarvikkeista

Alla on esimerkkejä siitä, mitä voidaan pitää ajoneuvon varusteina ja mitä puolestaan tarvikkeina. Listaa päivitetään käytännössä havaittujen tarpeiden mukaisesti.

Esimerkkejä verotusarvoon kuuluvista varusteista	Esimerkkejä verotusarvoon kuulumattomista tarvikkeista
tehdasasennetut varusteet / vakiovarusteet	tavanomaiseen myyntikunnostukseen liittyvät tarvikkeet, manuaalit, teipit jne.
ABS-jarrut	toiset renkaat vanteineen
ajovakauden hallintajärjestelmä	suojamatot
luistonestojärjestelmä	vetokoukku
ajotietokone	jälkiasennettu radio tai soitin
kattoluukku	lohkolämmitin, johtosarja ja sisälämmitin
sähkötoimiset peilit	polttoainekäyttöinen lisälämmitin
kattokaide	kattoteline
ilmastointilaite	moottoripyörän tavarateline ja sivulaukut
integroitu navigointijärjestelmä	peruutustutka (pysäköintietäisyshälytin) ja peruutuskamera
autoverolain 15 §:n mukaiset katsastus- ym. varusteet	lisäpuskurit, -astinlaudat ja -koristelistat sekä spoilerit, helmasuojat, korin suojalistat
moottoripyörien tehonrajoitin	sumuvalot
	istuinsuojat ja lasten turvaistuimet
	matkapuhelinten hands free -sarjat
	murtohälyttimet
	(alustan) madallussarjat
	moottoripyörän visiiri
	vakionopeudensäädin
	integroimaton navigointijärjestelmä
	penkinlämmitin
	seinä- ja lattiavaneroinnit
	kuormansidontakiskot, -koukut ja -liinat
	avolavan kaukalo
	avolavan katteet, myös kovasta materiaalista tehdyt
	avolavan etu- ja takareunan suoja- ja kuormakaaret
	tavaratilan ikkunat
	pohjapanssarit
	väliseinät ja osastoivat seinät
	työtasot, kaapit, hyllyt
	nosturit ja nostimet
	ohjaamon suojat ja ilmanohjaimet
	työvalot, varoitusvilkku, lisävalot ja lisävalotelineet
	vinssi
	etuaura
	hiekoitin
	painepesuri
	aggregaatti
	kylmäkuljetusautojen kylmäkoneet
	tavaratilan lämmittimet

3 UUDEN AJONEUVON VEROTUSARVON LASKEMINEN

3.1 Verotusarvon laskeminen

Uuden ajoneuvon verotusarvo muodostuu laskennallisesti kolmesta eri osasta. Verotusarvon autoveroton perusosa (A-osa) vahvistetaan ja julkaistaan tullin ylläpitämässä tilastossa internet-sivuilla osoitteessa www.tulli.fi. Verotusarvoon lisätään verotusvaiheessa ajoneuvon varusteiden autoveroton arvo ja 600 euroa ylittävät toimituskulut (B-osa). Verotuksen toimittamisen yhteydessä ajoneuvon arvoon lisätään vielä autoveron osuus ajoneuvon, varusteiden ja 600 euroa ylittävien toimituskulujen osalta (C-osa).

Verotusarvo lasketaan autoverottomasta, arvonlisäverollisesta pyyntihinnasta seuraavalla tavalla:

$$\text{VEROTUSARVO} = \frac{0,945 * (\text{Pyyntihinta}) - 250}{(1 - \text{VERO\%} / 100)}$$

3.2 Verotusarvon perusosa (A-osa)

Verotusarvon A-osalla tarkoitetaan uuden ajoneuvon ohjevähittäishinnaston mukaista autoverotonta pyyntihintaa vähennettynä tavanomaisia alennuksia vastaavalla määrällä, joka on 5,5 prosenttia ja 250 euroa, kuitenkin enintään 20 prosenttia.

Kaupallista nimikettä haettaessa Tullille ilmoitetaan verotusarvon A-osan vahvistamista varten ajoneuvon ohjevähittäishinnaston mukainen autoveroton pyyntihinta Tullihallituksen määräyksessä 5/010/09 tarkemmin kerrotulla tavalla. Ilmoituksen perusteella Tulli laskee verotusarvon A-osan vähentämällä ilmoitetusta pyyntihinnasta tavanomaisia alennuksia vastaavan erän. Tämän jälkeen verotusarvon A-osa vahvistetaan ja julkaistaan tullin ylläpitämässä verotusarvotilastossa Tullin internet-sivuilla osoitteessa www.tulli.fi.

A-osan mukaisen ajoneuvon on oltava tosiasiassa kuluttajan ostettavissa ilman, että siihen hankitaan yhtään lisävarustetta. A-osaan luetaan siten kuuluvaksi myös sellaiset lisävarustehinnastossa olevat tai muuten erikseen hinnoitellut varusteet tai varustepaketit, joita ilman ajoneuvoa ei voida hankkia. Siten esimerkiksi businessmallisen ajoneuvon pakollisen business-varustepaketin arvo sisällytetään verotusarvon A-osaan. Verotusarvon A-osan vahvistamista varten Tullille ilmoitetaan näiden varusteiden ohjevähittäishinnaston mukaiset autoverottomat pyyntihinnat.

3.3 Verotusarvon lisäykset (B-osa)

Verotusarvon B-osalla tarkoitetaan verotettavan ajoneuvon varusteiden ohjevähittäishinnaston mukaista autoverotonta pyyntihintaa ja asiakkaalta perittävää 600 euroa

ylittävää toimituskulua vähennettynä tavanomaisia alennuksia vastaavalla määrällä, joka on 5,5 prosenttia.

Verotusarvon B-osaa varten veroilmoituksessa tai veroilmoitussanomassa ilmoitetaan ajoneuvossa rekisteröintiajankohtana olevan, mutta verotusarvon A-osasta puuttuvan varustelun ohjevähittäishinnaston mukainen autoveroton pyyntihinta. Varustelun arvoon sisällytetään myös varusteiden asentamisesta aiheutuvat kustannukset. Lisäys ilmoitetaan sentin tarkkuudella. Tulli laskee verotusarvon B-osan verotuksen toimitamisen yhteydessä vähentämällä ilmoitetusta pyyntihinnasta tavanomaisia alennuksia vastaavan erän.

Verotusarvon B-osa ei voi olla negatiivinen, joten ajoneuvon verotusarvo ilman autoveron osuutta on aina vähintään A-osan suuruinen.

3.4 Autoveron osuus (C-osa)

Verotusarvon C-osalla tarkoitetaan autoveron osuutta, joka sisällytetään verotusarvoon. Tulli laskee autoveron osuuden ajoneuvon verotuksessa sovellettavan autoveroprosentin mukaisesti (C-osa). Autoveron osuus lisätään verotusarvoon verotuksen toimittamisen yhteydessä.

3.5 Autoveron laskeminen

Autoveroa kannetaan autoverolaissa olevan autoveroprosentin mukainen osuus autoveron ja arvonnisäveron sisältävästä yleisestä vähittäismyynntiarvosta.

Esimerkki autoveron laskemisesta, jos autovero 28,1%	
Ajoneuvon autoveroton pyyntihinta (sis. alv)	20 000 e
Lisävarustelun autoveroton pyyntihinta (sis. alv)	4 000 e
Autoveroton pyyntihinta yhteensä (sis. alv)	24 000 e
Vähennetään tavanomaiset alennukset 5,5 % ja 250 e	1 570 e
Autoveroton yleinen myyntihinta	22 430 e
Lasketaan verotusarvo $22\,430\text{ e} / (1 - 0,281)$	31 196,10 e
Kannettavan autoveron määrä 28,1 %	8 766,10 e

3.6 Autovero on arvonnisäverotuksessa läpikulkuera

Autoveroa käsitellään lain voimaantulosta lukien arvonnisäverotuksessa läpikulkuera-
nä eikä sitä lueta enää arvonnisäveron perusteeseen ennen ajoneuvon ensirekisteröintiä
tapahtuvassa myynnissä. Autoveroa on käsiteltävä kirjanpidossa ja laskutuksessa eril-
lisenä eränä. Loppuostajan eli verovelvollisen ostolaskulla on eriteltävä todellinen au-
toveron määrä. Esimerkiksi auton kauppalaskulla olevan autoveron on vastattava ajo-
neuvoyksilön hiilidioksidipäästöön perustuvaa veron osuutta ja moottoripyörän kaup-
palaskulla olevan autoveron moottoripyörän kuutiotilavuuteen perustuvaa veron
osuutta. Verohallinto antaa tarkemmat ohjeet arvonnisäverotuksesta.

4 MUU KUIN KAUPALLINEN TUONTI

Muutoin kuin kaupallisesti maahan tuodun uuden ajoneuvon verotusarvon A-osaksi valitaan keskenään teknisesti samanlaisista nimikkeistä se, joka on arvoltaan alin. Verotusarvoon lisätään verotuksen toimittamisen yhteydessä lisävarustelun arvo ja autoveron osuus.

Jos maahan tuodaan muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa uusi ajoneuvo, jollaiselle ei ole määritetty lainkaan nimikettä, sille muodostetaan oma kaupallinen nimike, mutta nimikkeelle ei julkaista verotusarvoa.